

РЕШЕНИЕ

№ 99

гр. В., 23.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., VI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Магдалена Б. Младенова

при участието на секретаря Нина К. Луканова
като разгледа докладваното от Магдалена Б. Младенова Гражданско дело № 20231420103000 по описа за 2023 година

Производството е образувано по постъпила искова молба от П. Д. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. В., ул. „А.“ № **, срещу Областна дирекция на МВР – В., БУЛСТАТ: **, с адрес: гр. В., ул. „П.К.Б.“ № 10.

В исковата молба се твърди, че за периода от 16.07.2022 г. до настоящия момент без прекъсване ищецът заема длъжност за държавни служители по чл. 142, ал. 1, т. 1 от ЗМВР – старши полицай в сектор „Охранителна полиция“ – Районно управление – АЕЦ – К. – ОДМВР – В..

Твърди се, че съгласно т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет на полицаите, участващи пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „К.“, се изплащат допълнителни възнаграждения, чийто размер е определен в колона 5 от Приложение 4 „Ценово предложение“ към действащите към процесния период договори за охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества“ на АЕЦ „К.“, сключени между „АЕЦ - К.“ ЕАД и ОДМВР - В., а именно Договор № ** г. и Договор № **/20.05.2021 г. Тези възнаграждения се изплащат ежемесечно на служителите, пряко ангажирани в охраната на АЕЦ „К.“, като размерът им е определен в абсолютни числа, които съответстват на процент от минималната работна заплата според заеманата длъжност.

Твърди се, че като старши полицай на ищеца е била дължима сума, съответстваща на 70 % от минималната работна заплата, като с допълнителни споразумения от 2019 г. и 2020 г. между страните по договора размерът на тези допълнителни възнаграждения е съответно увеличаван при увеличаване на минималната работна заплата за страната. Поддържа се, че през целия процесен период ищецът е участвал пряко в защитните дейности по охрана на АЕЦ „К.“ и има необходимия личен принос към охраната на атомната електроцентрала, но за този период е получавал само част от дължимата му сума, определена в посочените по-горе приложения, а именно в размер на 60 % от дължимото му възнаграждение.

Поддържа се, че за целия процесен период не е била определяна съвместна работна група от директора на ОДМВР-В. и от изпълнителния директор на „АЕЦ - К.“ ЕАД, която да оценява личния принос на полицаите към охраната на електроцентралата, съответно при липса на такава съвместна група не са били налице съобразени с договора документи, които

да обосновават намаляване на размера на дължимото на ищеца възнаграждение. Твърди се, че на ищеца не е вменявано неизпълнение на задълженията му, което да засяга прякото му участие в охраната на АЕЦ „К.“ и личния му принос към тази охрана, поради което ответникът е следвало да изплати допълнителното възнаграждение в пълен размер.

Твърди се, че тези допълнителни месечни възнаграждения са дължими на ищеца от ОДМВР - В., а не от АЕЦ - К., тъй като имат характера на заплащане за положен труд по правоотношение между работодателя ОДМВР - В. и ищеца - служител, съответно според ищеца, пасивно легитимирана страна и ответник по иск за незаплатени суми в тази връзка може да бъде единствено ОДМВР - В., но не и „АЕЦ К.“ ЕАД.

Сочи се, че ответникът не е заплатил на ищеца допълнително възнаграждение за ноември и декември 2022 г. с основание, че ищецът не е покрил физическите нормативи за работа в МВР, като ЗМВР и приложимата нормативна уредба не обвързва получаването на това допълнително възнаграждение с успешно полагане на физически изпити.

Поддържа се, че общата сума, която ищецът е следвало да получи във връзка с т. 6, б. „г“ от Решение № 282/1993 г. на МС за процесния период от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г., е 6 258,00 лв., а е получил само 3 158,40 лв., т. е. му се дължи разликата в размер на 3 099,60 лв. - неизплатени допълнителни възнаграждения по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/1993 г. на МС. Поддържа се, че допълнителните месечни възнаграждения с постоянен характер, каквито са тези по т. 6, б. „г“ на РМС № 282/1993 г., не могат да бъдат договаряни ежемесечно от основната структура на МВР по чл. 37 от ЗМВР - ОДМВР - В. и от заинтересованото лице по чл. 92, ал. 1 от ЗМВР - „АЕЦ - К.“ ЕАД.

Твърди се, че служебното положение и статутът на държавните служители по чл. 92, ал. 8 ЗМВР, назначени във връзка със сключени договори по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, се урежда единствено и само от ЗМВР и действащата нормативна уредба, но не и от договори или други ненормативни източници.

Твърди се, че по процесните договори е определен размер на допълнителното възнаграждение по т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. в абсолютен размер. Поддържа се, че въвеждането на работна група, която да извършва помощна дейност по договорите, по никакъв начин не променя първоначално договореното, тъй като в Ценовата таблица - Приложение 4 към процесните договори се касае за договорено между страните възнаграждение в абсолютна стойност, а в чл. 4.1.7. от договорите се касае за предложения без задължителен характер от помощен орган без решаващи функции, т.е. нито едно от посочените ограничения в чл. 4.1.7. не преодолява договореното в Ценовата таблица, защото касае възможностите на работната група, а не правомощията на директора на ОДМВР - В.. Никъде не било посочено, че директорът на ОДМВР - В. е длъжен да приеме каквито и да било ограничения, предложени от работна група.

Твърди се, че директорът на ОДМВР - В. е обвързан с договореното в колона 5 на Приложение 4 - Ценова таблица към процесните договори, като тези клаузи са публично известни с оглед сключените договори по ЗОП, публикувани в Интернет, като ищецът е запознат с тези клаузи и е очаквал в резултат на добросъвестно отработеното от него време да получава съответния максимален размер на това допълнително възнаграждение. Твърди се, че ищецът не е запознат с Вътрешните правила на „АЕЦ К.“ АД, нито е имал възможност да разбере до завеждане на настоящото дело на какво се дължи намаляването на базовия размер на това допълнително възнаграждение с 10 процента.

Поддържа се, че за законосъобразното сключване на договори по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, съгласно чл. 92, ал. 4 ЗМВР се изисква разрешение на министъра на вътрешните работи. Същото изискване по аргумент от по-силното основание (*per argumentum a fortiori*) стояло и пред изменението на договорите, включително и на договорените размери на възнагражденията по тези договори. Сочи, че не са представени доказателства, че министърът на вътрешните работи е разрешил по реда на чл. 92, ал. 4 ЗМВР изменение на договора в частта, касаеща намаляване на определения процент в колона 5 от Приложение 4

- Ценова таблица към договорите, поради което счита, че намаляването на размера на допълнителното възнаграждение на ищеца с Вътрешни правила, приети едностранно от заинтересованото лице по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, противоречи на закона и същите не могат да бъдат прилагани при определяне и изплащане на това възнаграждение.

Посочва се, че липсва съвместна работна група по т. 4.1.7. от процесните договори между ОДМВР – В. и „АЕЦ К.“ ЕАД, следователно не е налице законосъобразно изпълнение на процедурата за определяне на процесните допълнителни възнаграждения на ищеца, като за процесния период нито един служител на ОДМВР – В. не е участвал в работна група с право на глас, нито е бил определен за участник в такава група със заповед на директора на ОДМВР – В..

Твърди се, че възложителят по договора не може едностранно да променя и да намалява цената на договорите, като определя по-нисък процент на допълнително възнаграждение по колона 5 от приложение 4, свързано с т.6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. Сочи се, че вътрешните правила на възложителя представляват едностранно изменение на цената на договора от страна на Възложителя по смисъла на чл. 116, ал. 1, т. 1 ЗОП, като в т. 2 от процесните договори са посочени клаузите за цена, плащане и изменение на цените. Поддържа се, че това може да се случи само и единствено след изменение на Таблицата за средномесечна цена на услуга или на минималната работна заплата. Твърди се, че в нито един случай намаляването на допълнителното възнаграждение по РМС № 282/1993 г. не е било обвързано с Таблицата или с МРЗ, а е едностранно, произволно и немотивирано определено от Възложителя, с което се нарушават клаузите по договора. Поддържа се, че от това едностранно нарушаване на клаузите на договора не може да произтече право или задължение за директора на ОДМВР - В. също да редуцира до този размер допълнителните възнаграждения по РМС № 282/1993 г. и директорът на ОДМВР - В. не може да се позове на правомерно изпълнение на клауза по договорите при изплащане на намален размер на допълнителното възнаграждение по РМС № 282/1993 г., тъй като е налице очевидното им нарушение.

Твърди се, че вътрешните правила, издадени от ответника ОДМВР - В., касаят приложението на предходен договор, визират текстове и точки, които не съществуват в приложението по делото Вътрешни правила на „АЕЦ К.“ ЕАД.

Иска се постановяване на решение, с което ответникът ОДМВР – В. да бъде осъден да заплати на ищеца следните суми: сумата от 3 099,60 лв., представляваща дължимо и неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ - К. за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на депозиране на исковата молба – 20.11.2023 г., до нейното пълно погасяване, както и сумата от 320,00 лв., представляваща лихва за забава върху главницата за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г. Претендира се присъждане на сторените в производството разноски.

В срока по чл. 131 ГПК от ответника е подаден отговор, с който предявените искове се оспорват като неоснователни и недоказани, както по основание, така и по размер.

Не се оспорва, че ищецът през посочения от него период е бил служител на РУ АЕЦ - К. при ОДМВР - В. с работно време на сменен режим на работа - 24 часа.

Твърди се, че между ОДМВР - В. и АЕЦ - К. е сключен договор за охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ К.“ ЕАД, осъществяващ се на основание чл. 92, ал.1, т.1 ЗМВР чрез охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и чл. 92, ал. 3 ЗМВР охрана при съпровождане на товари. Твърди се, че договорът е сключен след проведена обществена поръчка. Предметът на договора се изразява в това, че възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да изпълни услугата охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ К.“ ЕАД, осъществяваща се чрез действия по охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и охрана при съпровождане на товари. Сочи се, че

съгласно т. 4.1.5 от договора, възложителят следва да поощрява служители на изпълнителя по реда на Решение № 282/1993 г. на Министерския съвет. Съгласно т. 4.1.6, резултатите от охранителната дейност по договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните по договора, за което се изготвя протокол. Протоколът на работната група се утвърждава от Директора на ОД на МВР-В. и от Изпълнителния Директор на „АЕЦ К.“ ЕАД. Твърди се, че съгласно т. 4.1.7., съгласно Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет в протокола от предходната точка, работната група предлага допълнителни възнаграждения на служителите на изпълнителя, участващи пряко в осъществяване охранителните дейности на „АЕЦ К.“ ЕАД, в размер:

- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „инспектор“, „старши инспектор“ и „главен инспектор“: до една минимална месечна работна заплата за страната;

- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „младши експерт“: до 80% от минималната месечна работна заплата за страната;
- за държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността „младши инспектор“: до 70% от минималната месечна работна заплата за страната;
- за служители по трудово правоотношение, с наименование на длъжността „младши специалист“ и „системен оператор“: до 60% от минималната месечна работна заплата за страната.

Твърди се, че допълнителното възнаграждение се дължи съгласно РМС 282/1993 г., като работна група, утвърдена от двете страни по договора, определя с протокол и на основание изпълнението на договора и личния принос на всеки служител размера на допълнителното възнаграждение. Поддържа се, че в т. 4.1.7 от договора страните са се споразумели за максималния размер на сумата за всяка длъжност, като индивидуалният размер за служител се определя в размер ежемесечно от работната група. В договора не е определен минимален размер на този вид допълнително възнаграждение.

Поддържа се, че този вид допълнително възнаграждение не съответства на нито едно от изрично изброените в ЗМВР или КТ такива, като основанието за плащането му е единствено и само Решението на МС, като в т. 6, б. „в“ от същото е посочено, че АЕЦ - К. следва да поощрява служителите, изпълняващи охрана на АЕЦ - К.. Твърди се, че в т. 6 б. „г“ е посочено, че допълнителното възнаграждение на служителите, участващи пряко в осъществяване защитата на централата, се заплаща по ред и условия за всяка отделна длъжност съгласно Наредбата за комплексно оценяване на условията на труд, която е отменена на 31.05.2006 г. Сочи се, че не е предвиден нормативно определен ред, отнасящ се до размера, условията и реда за заплащане на допълнителното възнаграждение, но независимо от това „АЕЦ - К.“ ЕАД е оставило в сила материалното поощрение в определения от страните по договора размер. Твърди се, че в договора страните са се съгласили и споразумели, че ежемесечно ще се заплаща такова допълнително възнаграждение, като размерът е определен до определена максимална стойност, а не е определен в конкретен размер, както твърди ищецът. Сочи се, че допълнително възнаграждение се дължи за всеки служител индивидуално съобразно работата му, като условие за получаването му е прякото осъществяване на служебните задължения и се определя от работна група. Поддържа се, че в договора изрично е посочено, че допълнителното възнаграждение се дължи и е за сметка на „АЕЦ - К.“ ЕАД, което предполага и възможността именно възложителят по договора да преценява размера му.

Твърди се, че всеки месец изпълнителят чрез началника на РУ - АЕЦ - К. е изготвял до работната група обобщени доклади, в които на база личния принос на служителите и Вътрешните правила на изпълнителния директор на АЕЦ - К., действащи към съответния

период, е предлаган размер на това поощрение. В работна група, в която участват служители на АЕЦ - К., и присъстват служители на РУ АЕЦ – К. е гласуван и приет предлог с обобщения доклад списък на служители и размерът на поощрението.

Поддържа се, че с Вътрешни правила, утвърдени от директора на ОДМВР - В. с рег. № ** са приети за приложение „Вътрешните правила“ за определяне на допълнителното възнаграждение на служителите на МВР по Решение № 282/1993 г. на МС, утвърдени от директора на „АЕЦ — К.“ ЕАД. Твърди се, че намаляване размера на допълнителното възнаграждение е съгласувано и одобрено от двете страни по договора. Твърди се, че при участие на служители в извозване на ядрено гориво и в други случаи, при изпълнение на служебните задължения в повече от регулярното, има служители, които са получавали 100% от определения размер по договора. Поддържа се, че съгласявайки се с прилагането на „Вътрешните правила“ на „АЕЦ — К.“ ЕАД, директорът на ОДМВР — В. се е съгласил и с определеното в тях, че при допуснати нарушения на служебната дисциплина, както и в други случаи, упоменати във вътрешните правила, съответният служител не следва да получава поощрението по РМС 282/1993 г.

Сочи се, че допълнителното възнаграждение не се дължи в максимален размер ежемесечно за всяка длъжност, а именно „АЕЦ — К.“ ЕАД в качеството му на възложител има право да го заплаща като поощрение в определен от него размер и съобразно неговата преценка.

Твърди се, че всеки служител ежемесечно е получавал допълнителното възнаграждение по Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет съобразно това дали е участвал пряко — т.е. дали е бил на работа и в размер до максимално определения в договора. Такова не е било заплащано на тези служители, които са били наказани дисциплинарно съобразно посоченото във Вътрешните правила.

По тези съображения се иска от съда да отхвърли предявените искове. Претендират се и разноси.

Съдът, като взе предвид доводите на ищеца и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа следното:

Между страните са отделени като безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че през исковия период същите са се намирали в служебно правоотношение, по което ищецът е заемал длъжността „старши полицай“ в сектор „Охранителна полиция“ - Районно управление - АЕЦ - К. - ОДМВР - В..

Между „АЕЦ К.“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР - В. като изпълнител е сключен и Договор № ** от 20.05.2021 г., по силата на който възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да изпълни охрана на ядрените съоръжения, ядрения материал и радиоактивните вещества на „АЕЦ К.“, осъществяваща се чрез действия по охрана на стратегически обект от значение за националната сигурност и охрана при съпровождане на товари, съгласно Приложение № 1 - Общи условия, „Приложение № 4 - Ценово предложение, Приложение 4.1. - Типова калкулация на услугата по чл. 92, ал. 3 ЗМВР.

В договора е уговорено, че изпълнителят се задължава да изпълнява услугата в съответствие с изискванията на нормативните актове, вътрешните правила и инструкции /чл. 1.2/, предмета на договора се изпълнява чрез РУ - АЕЦ - К. /чл. 1.3./

В чл. 4.1.6 е уредено, че резултатите от защитната дейност по договора и личният принос на служителите се преценяват ежемесечно от работна група, определена от ръководителите на страните, за което се изготвя протокол, който се утвърждава от Директора на ОДМВР-В. и Изпълнителния Директор на „АЕЦ К.“ ЕАД.

Видно от чл. 4.1.7 на договора, съгласно Решение № 282/1993 г. на Министерския съвет в протокола от предходната точка, работната група предлага допълнителни възнаграждения на служителите на изпълнителя, участващи пряко в осъществяване на защитните дейности на „АЕЦ К.“ ЕАД в размер:

- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "инспектор", "старши инспектор" и "главен инспектор": до една минимална работна заплата за страната;
- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "младши експерт": до 80 % от минималната месечна работна заплата за страната;
- За държавни служители, заемащи изпълнителска и по-висока длъжност, със специфично наименование на длъжността "младши инспектор": до 70 % от минималната месечна работна заплата за страната;
- За служители по трудово правоотношение, с наименование на длъжността "младши специалист" и "системен оператор": до 60 % от минималната месечна работна заплата за страната.

В т. 2.5 от договора между страните е уговорено, че изпълнителят уведомява писмено възложителя при всяко изменение на размера на минималната работна заплата, прието с постановление на Министерски съвет. Уточнено е, че минималната работна заплата представлява база за изчисление на допълнителното възнаграждение по решение № 282/1993 г. Тази база, изчислена като процент съгласно чл. 4.1.7 на договора, фигурира в колона к5 от Приложение № 4 към договора - Ценова таблица.

Към договора е представено Приложение № 4 - Ценова таблица за цена на услугата за един месец в лева. В колона к3 са наименованията на длъжностите, в колона к4 е месечната цена за услугата по Таблица-1, утвърдена от министъра на вътрешните работи за средномесечна цена на услугата охрана на обект /възнаграждение според заеманата длъжност/, в колона к5 е посочен размерът %/ от МРЗ, представляващ максималният размер на допълнителните възнаграждения по РМС 282/1993 г. за съответната длъжност, в колона к6 е максималният размер на допълнителното възнаграждение по ПМС 235/2014 г. за работа при специфични условия на държавните служители в министерството на вътрешните работи.

Приети са и Вътрешни правила за организацията на работа в РУ - АЕЦ - К. при определяне, отразяване и обработване на реално отработени дни от служителите във връзка с получаването на допълнителни възнаграждения за работа при специфични условия на труд, поощрения по 282 РМС и предпазна храна с рег. № 5735р-5587 от 20.08.2018 г., съгласувани от Ръководител Управление Сигурност на АЕЦ и Началник на РУ - АЕЦ - К. и са утвърдени от Директора на ОДМВР - В.. Тези правила са издадени с оглед необходимост от създаване на работна група за изработване на Вътрешни правила в РУ - АЕЦ - К., с цел изготвяне на предложения и списъци от командирите на отделения и взводните командири за допълнителни възнаграждения и предпазна храна. Съгласно раздел I, чл. 1, командирите на отделение на съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с реално отработени дни на служителите за съответния месец, предвид всички видове отсъствия /редовен отпуск, отпуск по болест, командировка и др./. Предложенията за получаване на поощрения по РМС 282 се предават до Началника на РУ - АЕЦ - К. /чл. 4/, който ги утвърждава /раздел III, чл. 1/. След това в чл. 2 от горепосочените вътрешни правила е прието, че съгласно Вътрешните правила за определяне размера на допълнителните възнаграждения на служителите от МВР по Решение № 282 от 15.09.1993 г. на МС, утвърдени от Изпълнителния Директор на „АЕЦ К.“ ЕАД, се изготвя списък на служителите от РУ - АЕЦ - К. за съответния месец със следните данни за служителите - име, презиме, фамилия, категория, % по т. 1.3.1; отработени дни; сума за 1 ден и обща сума.

Прието е в раздел III, чл. 3 и 4, че ежемесечно се изготвя обобщен доклад до Ръководител „Управление Сигурност“ на „АЕЦ К.“ ЕАД за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над договорения размер или под договорения размер, който се предава в Управление сигурност на „АЕЦ К.“ ЕАД най - късно до два дни преди провеждане

на заседанието на комисията за преглед.

Със Заповед № 5735з-54/15.03.2020 г. на Началника на РУ - АЕЦ К. са определени служителите при РУ - АЕЦ К., които да изготвят списъците за предпазна храна и предложенията по РМС 282 от 15.07.1993 г.

Със Заповед № 369з-1142/23.05.2022 г. на Директора на ОДМВР - В. са определени представители на ОДМВР - В., които да участват в работната група за предлагане на допълнително възнаграждение на служителите на РУ - АЕЦ К. съгласно чл. 4.1.7 от договора и Решение № 282/15.07.1993 г. на МС.

По делото е прието заключение по съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което за процесния период на ищеца е изплащано допълнително възнаграждение по РМС № 282/1993 г. за заеманата от него длъжност „старши полицаи“. Сумите са изплащани след приключване на месеца на основание протокол, в който са отбелязани броят на отработените от ищеца дни за месеца и съответната сума. Общо изплатената на ищеца сума за исковия период е в размер на 3 225,56 лв., като сумите за всеки месец са изчислени в размер на 60% от сумата, представляваща 70% от МРЗ за страната според броя отработени от ищеца дни. При размер на възнаграждението 70% от МРЗ разликата между дължимата сума на ищеца и изплатената е 2 703,82 лв. - нето. Лихвата за забава върху тази сума за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г. е 189,36 лв.

Заключението, неоспорено от страните, се приема от съда като обосновано и компетентно изготвено.

Други относими доказателства в производството не са ангажирани.

При така установената фактическа обстановка съдът приема следното от правна страна:

От ищеца са предявени кумулативно обективно съединени осъдителни искове, както следва:

- иск с правно основание по чл. 179, ал. 4 ЗМВР за сумата от **3 099,60 лв.**, представляваща неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ - К. за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на исковата молба – 20.11.2023 г. до окончателното ѝ изплащане;
- иск с правно основание по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от **320,00 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г.

По иска с правно основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР:

С оглед твърденията, заявени в исковата молба, искът е допустим.

За основателността на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже следните кумулативни предпоставки: 1. че се е намирал в служебно правоотношение с ответника през процесния период; 2. че за исковия период е осъществявал охрана на „АЕЦ К.“, за което му се дължи допълнително възнаграждение; 3. че дължимостта на допълнително възнаграждение за изпълнение на тази дейност е определена с акт на Министерския съвет за държавните служители от МВР, а именно в т. 6, б. „г“ от Решение № 282 на Министерски съвет от 15.07.1993 г. за подобряване на физическата и противопожарна защита на „АЕЦ К.“; 4. размера на дължимото му се допълнително възнаграждение.

При доказване на горното, в тежест на ответника е да докаже твърденията си, че е заплатил в пълен размер дължимото се на ищеца допълнително възнаграждение.

Съгласно чл. 179, ал. 4 ЗМВР, на държавните служители се изплащат и други възнаграждения в случаи, определени със закон или с акт на Министерския съвет за държавните служители от МВР.

С Постановление № 181 на Министерски съвет от 20 юли 2009 г. се определят стратегическите обекти и дейности, които са от значение за националната сигурност на РБ и които са част от критичната инфраструктура, в единен списък съгласно приложението към

постановлението /чл. 1, ал. 1/. В Приложение към чл. 1, ал. 1 към постановлението в раздел VI. Сектор „Енергетика“, в т. 2. като такъв стратегически обект от значение за националната сигурност е определена „АЕЦ К.“ /т. 2.1./. От посоченото постановление се установява, че „АЕЦ К.“ е стратегически обект от значение за националната сигурност, по отношение на който може да бъде осъществявана охрана от полицейски органи, въз основа на сключен договор с Министерството на вътрешните работи на основание чл. 92, ал. 1, т. 1 ЗМВР. Съгласно посочената норма, Министерството на вътрешните работи въз основа на сключен договор със заинтересованите лица може да осъществява охрана от полицейски органи, включително със сигнално-охранителна и друга техника, на стратегически обекти от значение за националната сигурност.

С т. 1 от Решение № 282 на Министерски съвет от 15.07.1993 г. „АЕЦ - К.“ се определя за обект с особен статут на защита, по отношение на който да се прилагат засилени мерки за сигурност. Съгласно т. 6, б. „г“ от това РМС 282/1993 г., председателят на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД следва да възложи на управителя на клон „АЕЦ - К.“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд.

Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е приета на основание чл. 1 от Постановление № 169 на МС от 1991 г. за решаване на някои въпроси, свързани с договарянето на работната заплата /обн. ДВ, бр. 73 от 6 септември 1991 г./ С §1 от Постановление № 297 на МС от 28.12.2005 г., /обн. ДВ, бр. 2 от 6 Януари 2006 г./ е отменен чл. 1 от Постановление на МС № 169 от 28 август 1991 г., като съответно е отменена и Наредба за комплексното оценяване условията на труд, считано от 31.03.2006 г. Съгласно §8 постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в ДВ, с изключение на §1, който влиза в сила на 31.03.2006 г. Ето защо възраженията на ищеца, че Наредбата е приложима, са неоснователни. След отмяната й начинът за определяне и изчисляване на трудовите възнаграждения на работниците и служителите е нормативно определен с Наредба за структурата и организацията на работната заплата (приета с ПМС № 4 от 17.01.2007 г., обн. ДВ бр. 9 от 26 януари 2007 г.), чиито разпоредби са неприложими за служителите на МВР съгласно задължителните указания, дадени с Тълкувателно решение № 1/15.03.2023 г. по тълк. д. № 1/2020 г., ВКС, ОСГК.

За исковия период - от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г. между „АЕЦ К.“ ЕАД като възложител и Областна дирекция на МВР - В. като изпълнител е сключен Договор № ** от 20.05.2021 г. По силата на посочения договор възложителят възлага и заплаща, а изпълнителят приема да осъществява охрана на АЕЦ К. като стратегически обект от значение за националната сигурност.

Ищецът счита, че по силата на служебното му правоотношение с ОДМВР - В. и въз основа на т. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. и на основание чл. 179, ал. 4 ЗМВР му се дължи допълнително възнаграждение за прякото му участие в осъществяване защитните дейности на централата, което е в по-голям размер от изплатеното му за процесния период, като претендира присъждане на разликата.

На първо място следва да се посочи, че ищецът не е страна по сключения между „АЕЦ К.“ ЕАД и ОДМВР-В. и действал през процесния период договор за услуга, с предмет осъществяване на физическа охрана и пропускателен режим, нито е трето ползващо се лице, поради което същият не разполага с материалноправна легитимация да претендира изпълнение на каквито и да било престации по този договор. Принципно положение е, че договорите пораждаат действие между страните, които са ги сключили /чл. 21 ЗЗД/ - в случая права и задължения за възложителя и за изпълнителя. Договорът е такъв за изработка, сключен е между АЕЦ - К. като възложител и ОДМВР - В. като изпълнител, а ищецът е служител на изпълнителя. Ищецът следва да изпълнява трудовите си задължения съгласно

длъжностната характеристика и закона, за което същият получава трудово възнаграждение съобразно нормативната уредба. Получените въз основа на РМС № 282/15.07.1993 г. допълнителни възнаграждения са именно допълнителни, те произтичат от факт, стоящ въвн от служебното правоотношение между ищеца и ОДМВР-В. и задължението за тяхното плащане не е на ответника. То произтича от сключените между ответника и АЕЦ - К. договори за изработка и приложенията към тях. Върху размера на тези възнаграждения и условията за тяхното изчисляване и изплащане ищецът не може да влияе. В договора между АЕЦ - К. и ОДМВР - В. са уговорени допълнителни възнаграждения, условията за тяхното изплащане, както и максималният размер според заеманата от съответния служител длъжност.

Процедурата по формиране индивидуалния размер на допълнителните месечни възнаграждения също е уговорена в договора и именно тъй като ищецът не е страна по същия, той не може да влияе нито върху неговото съдържание и конкретни уговорки, сключени между възложителя и неговия работодател, нито върху неговото изпълнение.

Дори и да се приеме, че ищецът има качеството на трето ползващо се лице по клаузите на договора, уреждащи плащането на допълнителни възнаграждения по РМС № 282/15.07.1993 г., ОДМВР - В. не е пасивно материално легитимирана да отговаря по иска.

ОДМВР - В. не е адресат и на РМС № 282/15.07.1993 г., поради което ищецът не може да претендира сумата и въз основа на това решение, каквито доводи навежда. В процесната разпоредба - т. 6, б. „г“ се вменява задължения на председателя на надзорния съвет на „НЕК“ ЕАД да възложи на управителя на клон „АЕЦ - К.“ да осигурява средства за допълнителни възнаграждения на служителите на МВР, участващи пряко в осъществяване защитните дейности на централата, които да се определят за отделните длъжности и работни места по реда и условията на Наредбата за комплексно оценяване условията на труд. Видно е, че ОДМВР - В. няма никакви задължения по това решение, още по-малко да определя, начислява и изплаща допълнителни възнаграждения в полза на своите служители. Такива се изплащат единствено от възложителя по договора - АЕЦ - К., със собствени средства, което означава, че преценката му е по целесъобразност и не подлежи на съдебен контрол.

За да претендира ищецът допълнително възнаграждение от ответника, размерът на същото и основанието, на което се дължи то, следва да бъдат определени от работодателя на ищеца с изричен акт. Без такъв акт няма основание, на което ответникът да дължи на ищеца допълнително възнаграждение. Не се установи по делото да съществува такъв акт, нито се твърди да има такъв. Основанието, на което ищецът е получавал допълнителното възнаграждение, е РМС № 282/15.07.1993 г., по силата на което е възникнало задължение на ИД на „АЕЦ К.“ ЕАД да изплаща такова със собствени средства на служителите, които охраняват централата. Фактически, те са изплащани от „АЕЦ К.“ ЕАД по сметка на ОДМВР - В., която ги е превеждала след това на своите служители. Това не променя факта, че техен платец е именно „АЕЦ К.“ ЕАД.

С оглед така изложеното, искът е неоснователен.

Извън гореизложеното, същият е неоснователен и по следните съображения:

Неоснователни са доводите на ищеца, че размерът на допълнителното възнаграждение е фиксиран и се дължи в пълния размер, посочен в колона 5 в Ценовите таблици към договорите, а изплащането в по - нисък размер е едностранно намаляване на възнаграждението му.

Както бе посочено по - горе, считано от 31.03.2006 г., Наредбата за комплексно оценяване условията на труд е отменена, поради което и длъжимите се съгласно чл. 6, б. „г“ от РМС 282/1993 г. допълнителни възнаграждения не могат да бъдат изчислени по този ред. Ето защо и след като тези размери, нито техните долна и/или горна граница не са нормативно определени, няма пречка размерът и критериите за тяхното изчисляване да бъдат свободно уговорени между субектите по правоотношението по чл. 92, ал. 1 ЗМВР, сключили договора за охрана, а именно АЕЦ - К. и ОДМВР - В.. Размерите са уговорени в

чл. 4.1.7. от сключения между тях договор - същите са според заеманата длъжност и са посочени в максимален размер, на който извод навежда граматическото тълкуване на уговорките - „до една минимална работна заплата за страната“ и „до% от минималната работна заплата“.

В договора не са предвидени минимални размери на допълнителното възнаграждение, в които същото задължително да бъде изплатено, нито пък се съдържа уговорка, че допълнителното възнаграждение следва да бъде плащано на всеки служител винаги в максимално уговорения размер.

При тълкуване на горепосочените уговорки няма как да се сподели тезата на ищеца, че на всеки служител се дължи максимума от уговореното в Ценовата таблица към договора. В колона к5 от ценовите таблици е посочен максималният размер като % от МРЗ според заеманата длъжност, т.е. това е сумата, на която се равнява посоченият в чл. 4.1.7 от договора % от МРЗ като максимално възнаграждение и която сума служи за отправна точка при изчисляване на индивидуалните допълнителни възнаграждения на служителите, заемащи съответната длъжност. От тази сума се изчисляват 60% съгласно чл. 6.1. от ВП и конкретният размер се определя според броя отработени дни за всеки месец след представяне на необходимите документи от Началника на РУ - АЕЦ - К. на работната група.

И след като това е максималният уговорен между страните размер, а конкретно изплащаният на всеки служител зависи от уговорените в договора условия, то неправилни са доводите на ищеца, че му се дължи именно максималният уговорен в договора размер.

Посочената в договорите обща цена на услугата по охрана е максимална, а не фиксирана, поради която причина е посочена в ценовото предложение като абсолютна сума. Приложение № 4 е неразделна част от договорите, а не от РМС, поради което не може да се приеме тезата на ищеца, че възложителят едностранно е намалил цената на договора. Напротив, в случая са били съблюдавани именно клаузите на договорите при определяне на допълнителното възнаграждение, които с оглед на определения размер „до ...%“ не задължават възложителя да изплати максимално уговорения процент. В договорите липсва клауза, която да указва, че допълнителното възнаграждение на служителите следва да бъде изплатено в максимален размер.

Не може да се споделят и доводите на ищеца, че е недопустимо с договора по чл. 92, ал. 1 ЗМВР да се договарят механизмите на допълнителните възнаграждения между държавен орган и частно търговско дружество.

В случая се касае за смесен фактически състав. Действително, ОДМВР - В. е държавен орган, а „АЕЦ - К.“ ЕАД - субект на частното право /макар и със 100% държавно участие/, но в конкретния случай установените между тях отношения не са такива на власт и подчинение като между държавен орган и частноправен субект, в който случай ОДМВР - В. щеше да може чрез властнически актове да определя отношенията между тях, в това число и да определя размера на възнагражденията. Чл. 92, ал. 1 ЗМВР урежда особена хипотеза, при която въз основа на сключен договор МВР предоставя услуга по охрана на обекти с особен статут, сред които са стратегическите обекти от значение за националната сигурност /т. 1/, какъвто е АЕЦ - К., за което получава възнаграждение. Т. е. касае се за облигационни взаимоотношения по договор за изработка между равнопоставени субекти - страни по този договор. Възложителят заплаща възнаграждение за предоставената му от изпълнителя услуга, а изпълнителят от своя страна заплаща на служителите си възнаграждение съгласно уговореното между тях. Компонент от общата цена по договора за охрана, която възложителят дължи на изпълнителя, е възнаграждението за служителите, осъществяващи тази охрана. Същото се определя от министъра на вътрешните работи в утвърдена от него Таблица за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейските органи по чл. 92, ал. 1 от Закона за МВР /посочена в колона к4 от Ценовата таблица към договора/.

Действително, както твърди ищецът, съществуват две независими и отделни

правоотношения - облигационно по договора за охрана, по който АЕЦ - К. дължи възнаграждение /цена на услугата/ на ОДМВР - В., и служебно - между ищеца и ОДМВР - В., по което ОДМВР - В. дължи трудово възнаграждение на своя служител. Ищецът обаче допуска смесване на тези две правоотношения, като счита, че неговият работодател следва да му изплаща възнаграждение, чието плащане законът вмениява като задължение на друг правен субект.

Освен това следва да се отбележи, че МВР е единствената структура, която по закон следва да охранява обекти от стратегическо значение за националната сигурност. Член 114, ал. 2 от Закона за безопасно използване на ядрената енергия (ЗБИЯЕ) регламентира, че физическата охрана и пропускателният режим на обекти с особена важност по отношение на физическата защита /определени ядрени съоръжения, както и обектите, които са свързани технологично с тях или ги обслужват/ се осигуряват от Министерството на вътрешните работи. Следователно МВР има задължение чрез своите структури по чл. 37 ЗМВР да сключва посочените в чл. 92, ал. 1 ЗМВР договори за охрана със заинтересованите лица. Служителите на МВР нямат правомощия да влияят върху съдържанието на тези договори.

Плащането на допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. действително е нормативно уредено задължение за АЕЦ - К., но неговият конкретен размер не е определен в нормативната уредба. Възложителят по договора „АЕЦ К.“ ЕАД не изземва от МВР функциите на работодател на полицейските служители, ангажирани с изпълнението на предмета на договорите, а единствено заплаща цена на предоставената услуга, включително и нормативно уредените допълнителните възнаграждения, но в размери, договорени между страните по договора. Следва да се посочи и дебело да се подчертае, че средствата за плащане на възнагражденията по РМС № 282/1993 г. са собственост именно на възложителя по договора - „АЕЦ К.“ ЕАД и след като размерът им не е нормативно уреден, то негово право е да определи този размер в границите, за които е постигнато съгласие с изпълнителя - работодател.

Ето защо напълно законосъобразно е както уговореното в сключените на основание чл. 92, ал. 1 ЗМВР договори, така и възприетият във вътрешните правила на възложителя подход да определяне на допълнителните възнаграждения на служителите на изпълнителя.

Неоснователни са всички възражения на ищеца, свързани със законосъобразността по определяне на състава и структурата на работната група, предлагаща размера на индивидуалните допълнителни възнаграждения. Както бе посочено по-горе, поради равнопоставеността на субектите по облигационното правоотношение и поради факта, че именно АЕЦ - К. осигурява средствата за тяхното изплащане, негов прерогатив е да определи механизма за тяхното изчисляване. Всяка от страните по договорите за охрана е създала свои вътрешни правила, съгласно които всеки месец е изпълнявала своите задължения в процеса на определяне на индивидуалните възнаграждения на всеки служител, участвал в охраната на централата. Съгласно ВП на РУ - АЕЦ - К., командирите на отделения от съответния взвод попълват списъци за предпазна храна и предложения по РМС 282 с отработените дни на служителите за всеки месец, като отбелязват всички видове отсъствия /платен отпуск, отпуск по болест, командировка и т. н./. Тези списъци и предложения се предават на Началника на РУ - АЕЦ - К., който ги утвърждава и ги регистрира в АИС ДО. Въз основа на тези документи се изготвя списък на служителите на МВР за съответния месец, съдържащ данни за трите имена, категория, % по 1.3.1, отработени дни, сума за 1 ден и обща сума. Този списък съвпада с образеца, приет с ВП на АЕЦ - К.. Заедно с това се изготвя обобщен доклад за изпълнение на основните задължения и дейности, както и мотивирано писмено предложение при наличие на случаи за изплащане на поощрение над или под договорения размер. Този обобщен доклад се предава в Управление Сигурност на „АЕЦ К.“ ЕАД до два дни преди провеждане на заседанието на комисията. Именно въз основа на представените от Началника на РУ - АЕЦ К. доклади са определяни възнагражденията. Началникът на РУ - АЕЦ - К., който от своя страна участва в

заседанието на работната група, сформирана от ИД на АЕЦ - К., предлага, а работната група, назначена от ИД на АЕЦ - К. взема решение на база именно на данните, представени ѝ от Началника на РУ - АЕЦ - К..

Ясен е механизмът за определянето на възнагражденията. Основа за изчисляването им е МРЗ или определен процент от нея според заеманата длъжност. Същите са с постоянен характер, като всеки, който е отработил работните дни за месеца, получава еднакъв размер - 60% от максимално определените с договора размери според заеманата длъжност /от една МРЗ, от 70% от МРЗ и т.н./, т.е. служителят просто трябва да е бил на работа, за да получи допълнителното възнаграждение - за прякото си участие в защитните дейности на централата, както сочи б. „г“. Достатъчно за получаването им е служителите да са били на работното си място, да са изпълнявали служебните си задължения по длъжностна характеристика и да са отработили пълния брой дни за всеки месец, т. е. точно да са изпълнявали задълженията си в рамките на установеното им работно време и с оглед възложените им служебни задължения.

В този смисъл и възнагражденията не са намалявани едностранно от АЕЦ - К., както твърди ищецът, напротив, цели се всички служители да получат еднакви възнаграждения по групи според заеманата длъжност, както предвижда и т. 6, б. „г“ от РМС № 282/1993 г. да се определени за отделните длъжности.

Ищецът не може да прави възражения от името на ответника, произтичащи от сключения договор, поради което доводите му, че ОДМВР не била запозната с ВП на АЕЦ К., са ирелевантни. Все пак за пълнота на изложението, следва да се посочи, че от съдържанието на вътрешните правила на РУ - АЕЦ - К. може да бъде направен извод, че ОДМВР - В. е била запозната с приетите от „АЕЦ - К.“ ЕАД вътрешни правила за определяне на размера на допълнителните възнаграждения на служителите на МВР съгласно Решение № 282/15.07.1993 г. на МС и утвърдени със Заповед № АД-1960/16.07.2019 г. и Заповед № АД-2630/14.09.2021 г., и двете на Изпълнителния директор на „АЕЦ - К.“ ЕАД. Отделно от това, от доказателствата по делото се установява, че същите са били изпратени на ОД на МВР - В. чрез РУ АЕЦ - К..

През процесния период ищецът е заемал длъжността „Старши полицай“, за която съгласно сключенияте договори и Приложение № 4 - Ценова таблица допълнителното възнаграждение е в размер до 70% от МРЗ. Видно от заключението по изготвената ССЧЕ, на същия е изплатен в пълен размер дължимото му се за периода допълнително възнаграждение при спазване клаузите на договора и вътрешните правила, а именно 60% от сумата, представляваща 70% от МРЗ.

Предвид всички гореизложени съображения, предявеният иск с правно основание по чл. 179, ал. 4 ЗМВР следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД:

Поради акцесорния характер на претенцията за мораторна лихва и с оглед неоснователността на главния иск, следва да бъде отхвърлен като неоснователен и искът с правно основание по чл. 86 ЗЗД.

По разноските:

С оглед изхода на спора на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника направените разноски по делото в размер на 250,00 лв. юрисконсултско възнаграждение, определено от съда съобразно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 НЗПП.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от П. Д. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. В., ул. „А.“ № **, срещу Областна дирекция на МВР – В., БУЛСТАТ: **, с адрес: гр. В., ул. „П.К.Б.“ № 10 ,

искове както следва:

- иск с правно основание по чл. 179, ал. 4 ЗМВР за сумата от **3 099,60 лв.**, представляваща неизплатено допълнително възнаграждение по т. 6, б. „г“ от Решение № 282/15.07.1993 г. на Министерския съвет за положен труд по охрана на АЕЦ - К. за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от предявяване на исковата молба – 20.11.2023 г. до окончателното ѝ изплащане;
- иск с правно основание по чл. 86, ал. 1 ЗЗД за сумата от **320,00 лв.** – мораторна лихва върху главницата за периода от 16.07.2022 г. до 17.11.2023 г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 П. Д. П., ЕГН: *****, с адрес: гр. В., ул. „А.“ № **, да заплати на Областна дирекция на МВР – В., БУЛСТАТ: **, с адрес: гр. В., ул. „П.К.Б.“ № 10, сумата от 250,00 лв., представляваща разноски за производството за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Окръжен съд – В. в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – В.: _____